

בבִּקְרָה קָמְנוּ עֵינַיִם, וְהִחַלְטָנוּ לַעֲשׂוֹת מַשְׁהוּ שְׂיַעִיר אוֹתָנוּ. "אוֹלֵי
גִלְדֵי לְשִׁחַק בְּדוֹרְגָל?" הִצִּיעַ אַחֵי יוֹאָב. "לִי יִהְיֶה מְשַׁעֲמִים," אָמְרָה
דָּנָה. "יֵשׁ בְּפָרֶק פְּעִילִיּוֹת מְגֻנּוֹת, כָּדָּ שְׁגָם לָךְ יִהְיֶה מָה לַעֲשׂוֹת,"
עָנָה אָבָא. הִגַּעְנוּ לְפָרֶק. הוּא נִרְאָה לָנוּ גָדוֹל וְיָפָה בְּמִיָּחַד. רַבּוֹ
הָיָה מְכֻסָּה דְשָׂא. בְּאִמְצַע הַפָּרֶק הָיוּ עָרוּגוֹת שֶׁל פְּרָחִים
צְבֻעוֹנִיִּים. בְּקֶצֶה שְׁחָקוֹ נִעְרִים בְּכַדוֹרְגָל, וּבְקֶצֶה הָאֲחֵר רְאִינוּ
מִתְקַנִּים רַבִּים לְמִשְׁחָק וּלְדִים צְעִירִים עוֹמְדִים בְּתוֹר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ
בָּהֶם. "בוֹאוּ נִהְנֶה!" צָעַק יוֹבֵל בְּקוֹל רָם לְעִבְרָנוּ, וְהִתְחַלְנוּ לְרוֹץ
בְּמִהְרָה לְעִבְרַת הַמִּתְקַנִּים.